

Ξέσπασε σε άγριους λυγμούς ο Αχιλλέας, όταν έμαθε ότι ο φίλος του Πάτροκλος σκοτώθηκε. Η μάνα του, η Θέτιδα, τον άκουσε και βγήκε από την θάλασσα, να μάθει τι συνέβη. Ο Αχιλλέας λυσσούσε για εκδίκηση. Δε θα του γλίτωνε ο Έκτορας. Η Θέτιδα δάκρυσε και του είπε:

«Γρήγορα θα μου πεθάνεις, παιδί μου, έτσι που μιλάς* Γιατί αμέσως ύστερα από τον Έκτορα είναι έτοιμος και ο δικός σου ο θάνατος».

Αυθόρμητα, ο Αχιλλέας απάντησε:

«Μακάρι να πέθαινα τούτη τη στιγμή, μια και δεν ήταν να βοηθήσω τον σύντροφό μου την ώρα που τον σκότωναν».

Η Θέτιδα του είπε ότι τα όπλα του, αυτά που είχε δώσει στον Πάτροκλο, πια τα φορούσε ο Έκτορας. Ας περίμενε ως την άλλη μέρα, να του φέρει καινούρια. Έφυγε, αφήνοντάς τον στην θλίψη του.

Στο πεδίο της μάχης, το πτώμα του Πάτροκλου κινδύνευε να πέσει στα χέρια των Τρώων. Ο Έκτορας τρεις φορές κατάφερε να το αρπάξει από τα πόδια. Και τις τρεις τον απώθησε ο Αϊάντας του Τελαμώννα. Η Ήρα ήταν αυτή που έστειλε την Ίριδα να ειδοποιήσει τον Αχιλλέα ότι η σορός του φίλου του κινδύνευε. Ο Αχιλλέας όμως παραπονέθηκε ότι δεν είχε αρματωσιά. Η Ίριδα του απάντησε πως δεν την χρειαζόταν. Αρκούσε η παρουσία του και μόνο.

Ο ήρωας πήγε στην άκρη της τάφρου, στάθηκε κι άρχισε να φωνάζει. Πλάι του, στάθηκε και φώναξε η θεά Αθηνά. Τρεις φορές ήταν αρκετές. Οι Τρώες το έβαλαν στα πόδια και μόνο που τον είδαν. Δώδεκα από αυτούς σκοτώθηκαν πάνω στην ταραχή. Η σορός του Πάτροκλου μεταφέρθηκε στο στρατόπεδο των Αχαιών. Η Ήρα ζήτησε από τον Ήλιο να βασιλέψει εκείνη τη στιγμή. Η μάχη διακόπηκε.

Οι Τρώες μαζεύτηκαν σε συνέλευση. Ο Πολυδάμας ήταν φανερά φοβισμένος με τον γυρισμό του Αχιλλέα στη μάχη. Πρότεινε να εγκαταλείψουν το υπαίθριο στρατόπεδό τους και να πάνε πίσω στην πόλη, να αμυνθούν από τα τείχη της. Ο Έκτορας αρνήθηκε. Είχε την ελπίδα ότι θα μονομαχούσε με τον Αχιλλέα και θα τον σκότωνε.

Στο στρατόπεδό τους, οι Αχαιοί θρηνούσαν τον Πάτροκλο. Κάποιοι ανέλαβαν να λούσουν το σώμα και να το καθαρίσουν από τα αίματα. Στον Όλυμπο, ο Δίας μάλωνε με την Ήρα που τα κατάφερε κι ανακατεύτηκε. Και η Θέτιδα έφτασε και παρακάλεσε τον Ήφαιστο να φτιάξει του γιου της καινούρια αρματωσιά. Πρόθυμα της έκανε αυτός το χατίρι. Ασπίδα, θώρακας, κράνος και κνημίδες ετοιμάστηκαν έγκαιρα. Πάνω από 140 στίχοι αφιερώνονται για την περιγραφή τους στην Ιλιάδα.

(τελευταία επεξεργασία, 21 Φεβρουαρίου 2022)